

TABEL COMPARATIV

- Modificări și completări la Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată -

Nr. crt.	Forma actuală a legii	Textul propus	Motivare
1.	<i>CAPITOLUL I</i> <i>Dispoziții generale</i> <u>Art.1.</u> –	<u>Art.1</u> – Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției.	Textul este necesar, ca prim alineat al art. 1 – corespunzător art.142 alin.(1) din Titlul V al Constituției republicate – pentru a defini funcția Curții Constituționale. Actualele alin.(1) și (2) se reordonează după textul introdus [devenind, la republicare, alin.(2)-(3)].
2.	(1) Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în România. (2) Curtea Constituțională este independentă față de orice altă autoritate publică și se supune numai Constituției și prezentei legi.	<i>Text nemodificat</i>	
3.	(3) Scopul Curții Constituționale este garantarea supremației Constituției	<i>Se abrogă</i>	Devenit redundant, dispozițiile fiind preluate în cuprinsul alineatului introdus la pct.1.

4.	Art.2. – (1) Curtea Constituțională asigură controlul constituționalității legilor, a regulamentelor Parlamentului și a ordonanțelor Guvernului. (2) Sunt neconstituționale prevederile actelor normative prevăzute la alin.(1), care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției. (3) În exercitarea controlului, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. De asemenea, Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției.	Art.2. – (1) Curtea Constituțională asigură controlul constituționalității legilor, a tratatelor internaționale, a regulamentelor Parlamentului și a ordonanțelor Guvernului. (2) Sunt neconstituționale prevederile actelor prevăzute la alin.(1), care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției. (3) Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției.	Pentru corelare cu noile atribuții ale Curții, prevăzute la art.146 lit.b) din Constituția republicată, care largesc sfera actelor supuse controlului de constituționalitate.
5.	Art.3. – (1) Competența Curții Constituționale este cea stabilită prin Constituție.	Art.3. – (1) Atribuțiile Curții Constituționale sunt cele stabilite de Constituție și de legea sa organică.	Pentru corelare cu art.146 lit.l) din Constituția republicată.
6.	(2) Curtea Constituțională este singura în drept să hotărască asupra competenței sale. Ea hotărăște în cazurile expres și limitativ prevăzute în art.144 din Constituție.	(2) În exercitarea acestor atribuții, Curtea Constituțională este singura în drept să hotărască asupra competenței sale.	Se impun eliminarea ultimei fraze și reformularea textului pentru corelare cu alin.(1), care stabilește și competența legală.
7.	(3) Competența Curții Constituționale, stabilită potrivit alin.(2), nu poate fi contestată de nici o autoritate publică.	<i>Text nemodificat</i>	

8.	Art. 4. - (1) Judecătorii Curții Constituționale sunt independenți în exercitarea atribuțiilor lor și inamovibili pe durata mandatului. (2) Judecătorii Curții Constituționale nu pot fi trași la răspundere pentru opiniile și voturile exprimate la adoptarea soluțiilor.	Art.4. – Judecătorii Curții Constituționale sunt independenți în exercitarea mandatului lor și inamovibili pe durata acestuia.	Se preiau dispozițiile art.145 din Constituția republicată. Dispozițiile alin.(2) se vor regăsi în cuprinsul art.37 alin.(1) din Capitolul IV „Statutul judecătorilor Curții Constituționale”
9.	Art.5. – Autoritățile publice, instituțiile, regiile autonome, societățile comerciale și orice alte organizații sunt obligate să comunice informațiile, documentele și actele pe care le dețin, cerute de Curtea Constituțională pentru realizarea atribuțiilor sale.	<i>Se abrogă</i>	Se vor regăsi în cuprinsul art.52 din Capitolul VI „Dispozițiile finale și tranzitorii”
10.	Art.6. – Sediul Curții Constituționale este în municipiul București.	<i>Text nemodificat</i>	
11.	CAPITOLUL II Organizarea Curții Constituționale Art.7. – (1) Curtea Constituțională se compune din nouă judecători numiți pentru un mandat de 9 ani, care nu poate fi prelungit sau înnoit. (2) Trei judecători sunt numiți de Camera Deputaților, trei de Senat și trei de Președintele României.	<i>Text nemodificat</i>	

	(3) Curtea Constituțională se înnoiește cu o treime din numărul judecătorilor din 3 în 3 ani. (4) Fiecare Cameră a Parlamentului numește, cu votul majorității membrilor săi, la propunerea Biroului permanent și pe baza recomandării Comisiei juridice, în calitate de judecător, persoana care a întrunit numărul cel mai mare de voturi. (5) Candidaturile se pot depune la Comisia juridică de grupurile parlamentare, de deputați și de senatori. Fiecare candidat va depune "curriculum vitae" și actele doveditoare că îndeplinește condițiile prevăzute de Constituție. Candidații vor fi audiați de comisie și de plenul Camerei. Raportul Comisiei juridice se va referi, motivat, la toți candidații.		
12.	Art.8. – (1) Curtea Constituțională își desfășoară activitatea în plen, în condițiile prezentei legi și ale Regulamentului de organizare și funcționare a Curții Constituționale, iar actele Curții se adoptă cu votul majorității judecătorilor, dacă prin prezenta lege nu se prevede altfel.	<i>Text nemodificat</i>	
13.	(2) Cvorumul pentru plenul Curții Constituționale este de două treimi din numărul judecătorilor Curții.	<i>Se abrogă</i>	Dispozițiile se vor regăsi în cuprinsul noului art.36² alin.(1) din Capitolul III² „Plenul Curții Constituționale”

14.	Art.9. – (1) Curtea Constituțională are un președinte ales prin vot secret, pentru o perioadă de 3 ani, cu majoritatea voturilor judecătorilor, în termen de 5 zile de la înnoirea Curții. (2) Pentru alegerea președintelui, fiecare grupă de judecători numiți de Camera Deputaților, de Senat și de Președintele României poate propune o singură candidatură. Dacă la primul tur de scrutin nici un candidat nu întrunește majoritatea voturilor, se va proceda la al doilea tur de scrutin între primii doi clasati sau trași la sorti, dacă toți candidații obțin același număr de voturi. Operațiunile de alegere a președintelui sunt conduse de judecătorul cel mai în vârstă. (3) Președintele numește un judecător care îi va ține locul în timpul absenței.	<i>Text nemodificat</i> (1¹) Mandatul președintelui poate fi reînnoit. Text modificat Text modificat	
15.	Art.10. – (1) În caz de vacanță a funcției, se alege un președinte până la încheierea perioadei de 3 ani prevăzute la art.9 alin.(1). (2) Alegerea are loc în termen de 5 zile de la constatarea vacanței, potrivit procedurii prevăzute la art.9 alin.(2).	<i>Text nemodificat</i>	
16.	Art.11. – (1) Președintele Curții Constituționale are următoarele atribuții: a) coordonează activitatea Curții Constituționale și repartizează cauzele spre	Art.11. – (1) Președintele Curții Constituționale are următoarele atribuții: a) coordonează activitatea Curții Constituționale;	Pentru sistematizarea textului și acuratețe terminologică: ședințele Curții se desfășoară doar în plen, completele de judecată fiind

	rezolvare; b) convoacă și prezidează ședințele în plen ale Curții Constituționale;	b) convoacă și prezidează ședințele Curții Constituționale;	eliminate prin modificările aduse de Legea nr. 138/1997.
17.		b¹) desemnează judecătorul raportor în cazurile prevăzute de prezenta lege și stabilește termenele de judecată;	Precizarea atribuțiilor în faza de pregătire a cauzelor, prealabilă ședinței de judecată.
18.	c) reprezintă Curtea Constituțională în fața autorităților publice și a altor organizații, române sau străine; d) constată cazurile de încetare a mandatului judecătorilor, prevăzute în prezenta lege, și sesizează autoritățile publice care i-au numit, pentru ocuparea postului devenit vacant; e) îndeplinește alte atribuții prevăzute de lege sau de Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale. (2) Președintele supraveghează activitatea de ordonator de credite a secretarului general al Curții Constituționale.	<i>Text nemodificat</i>	
19.		(3) În exercitarea atribuțiilor sale, președintele emite ordine.	Precizarea naturii actului juridic emis în exercitarea atribuțiilor, altele decât cele referitoare la activitatea jurisdicțională.

20.	<i>CAPITOLUL III</i> <i>Competența Curții Constituționale</i> <i>Secțiunea I</i> <i>Dispoziții comune</i> Art.12. – (1) Curtea Constituțională poate fi sesizată pentru cazurile expres și limitativ prevăzute de art.144 din Constituție și în condițiile stabilite potrivit prezentei legi.	Art.12. – (1) Curtea Constituțională poate fi sesizată în cazurile expres prevăzute de art.146 din Constituție sau de prezenta lege.	Pentru acuratețea textului și corelarea cu dispozițiile art.146 lit.1) din Constituția republicată.
21.	(2) Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate.	<i>Text nemodificat</i>	
22.	Art.13. – (1) Curtea Constituțională, potrivit competenței stabilite în art.144 din Constituție, pronunță decizii, hotărâri și emite avize, după cum urmează: A) Decizii, în cazurile în care: a) se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora, la sesizarea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a Guvernului, a Curții Supreme de Justiție, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori, precum și, din oficiu, asupra inițiativelor de revizuire a Constituției;	Art.13. – (1) Curtea Constituțională pronunță decizii, hotărâri și emite avize, după cum urmează: A) Decizii în cazurile în care: a) se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora, la sesizarea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a Guvernului, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Avocatului Poporului, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori, precum și, din oficiu, asupra inițiativelor de revizuire a Constituției;	Pentru corelare cu dispozițiile art.146 din Constituția republicată, inclusiv în ceea ce privește actualizarea denumirii instanței judecătorești supreme.

b) se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori;

c) hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor;

d) hotărăște asupra contestațiilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid politic.

b) se pronunță asupra constituționalității tratatelor sau altor acorduri internaționale, înainte de ratificarea acestora de Parlament, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori;

c) se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori;

d) hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, precum și a celor ridicate direct de Avocatul Poporului;

e) soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii;

f) hotărăște asupra contestațiilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid politic.

23.	B) Hotărâri, în cazurile în care: a) veghează la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României și confirmă rezultatele sufragiului; b) constată existența împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României și comunică cele constatate Parlamentului și Guvernului; c) veghează la respectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului și confirmă rezultatele acestuia; d) verifică îndeplinirea condițiilor pentru exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni. C) Avize consultative pentru propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României.	Text nemodificat	
24.	(2) Deciziile și hotărârile se pronunță în numele legii.	Text nemodificat	
25.		(3) Deciziile, hotărârile și avizele Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Deciziile și hotărârile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.	Pentru sistematizarea unor texte [art.20 alin.(3), art.22 alin.(3), art.25 alin.(3), art.29 alin.(4) și art.36 alin.(2)] din forma actuală, precum și pentru corelarea cu dispozițiile art.147 alin.(4) din Constituția republicată.

26.	Art.14. – (1) Ședințele de judecată sunt publice, în afară de cazul în care, din motive întemeiate, plenul hotărăște ședința secretă.	Art.14. – (1) Ședințele de judecată sunt publice, în afară de cazul în care, din motive întemeiate, Curtea hotărăște altfel.	Pentru unitate terminologică (<i>a se vedea pct. 16</i>).
27.	(2) Părțile au acces la lucrările dosarului. (3) Actele și lucrările Curții Constituționale, pe baza cărora aceasta pronunță deciziile și hotărârile ori emite avizele prevăzute la art.13, nu sunt destinate publicității.	<i>Text nemodificat</i>	
28.	Art.15. – Cererile adresate Curții Constituționale sunt scutite de taxă de timbru.	<i>Text nemodificat</i>	
29.	Art.16. – Procedura jurisdicțională prevăzută de prezenta lege se completează cu regulile procedurii civile, în măsura în care ele sunt compatibile cu natura procedurii în fața Curții Constituționale. Compatibilitatea se hotărăște exclusiv de Curte.	<i>Text nemodificat</i>	

30.	<i>Secțiunea a 2-a</i> <i>Procedura jurisdicțională</i> <i>1. <u>Controlul constituționalității legilor înainte de promulgare</u></i> Art.17. – (1) Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora, la sesizarea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a Guvernului, a Curții Supreme de Justiție, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori. (2) În vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, legea se comunică Guvernului și Curții Supreme de Justiție și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și al Senatului. În cazul în care legea a fost adoptată cu procedură de urgență, termenul este de 2 zile.	Art.17. – (1) Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, la sesizarea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a Guvernului, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Avocatului Poporului, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori. (2) În vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, legea se comunică Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului. În cazul în care legea a fost adoptată cu procedură de urgență, termenul este de 2 zile.	Pentru corelare cu dispozițiile art.146 lit.a) din Constituția republicată.
31.	(3) Data la care legea a fost depusă la secretarii generali ai Camerelor se aduce la cunoștință în plenul fiecărei Camere în termen de 24 de ore de la depunere. Depunerea și comunicarea se fac numai în zilele în care Camerele Parlamentului lucrează în plen.	<i>Text nemodificat</i>	

	(4) Sesizarea făcută de parlamentari se trimite Curții Constituționale în ziua primirii ei, de către secretarul general al Camerei respective.		
32.	Art.18. – (1) În cazul sesizării Curții Constituționale de unul dintre președinții celor două Camere ale Parlamentului, de parlamentari, de Guvern sau de Curtea Supremă de Justiție, aceasta va comunica Președintelui României sesizarea primită, în ziua înregistrării. (2) Dacă sesizarea s-a făcut de Președintele României, de parlamentari sau de Curtea Supremă de Justiție, Curtea Constituțională o va comunica, în termen de 24 de ore de la înregistrare, președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, precizând și data când vor avea loc dezbaterile. (3) Dacă sesizarea s-a făcut de președintele uneia dintre Camerele Parlamentului, Curtea Constituțională o va comunica președintelui celeilalte Camere, precum și Guvernului, iar dacă sesizarea s-a făcut de către Guvern, Curtea o va comunica președinților celor două Camere ale Parlamentului, prevederile alin.(2) aplicându-se în mod corespunzător.	Art.18. – (1) În cazul sesizării Curții Constituționale de unul dintre președinții celor două Camere ale Parlamentului, de parlamentari, de Guvern, de Înalta Curte de Casație și Justiție sau de Avocatul Poporului, aceasta va comunica Președintelui României sesizarea primită, în ziua înregistrării. (2) Dacă sesizarea s-a făcut de Președintele României, de parlamentari, de Înalta Curte de Casație și Justiție sau de Avocatul Poporului, Curtea Constituțională, o va comunica, în termen de 24 de ore de la înregistrare, președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, precizând și data când vor avea loc dezbaterile. (3) Dacă sesizarea s-a făcut de președintele uneia dintre Camerele Parlamentului, Curtea Constituțională o va comunica președintelui celeilalte Camere, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, iar dacă sesizarea s-a făcut de către Guvern, Curtea o va comunica președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Avocatului Poporului, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.	Pentru corelare cu dispozițiile art.146 lit.a) din Constituția republicată.

33.	Art.19. – (1) Până la data dezbaterilor, președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul pot prezenta, în scris, punctul lor de vedere.	Art.19. – (1) Până la data dezbaterilor, președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului pot prezenta, în scris, punctul lor de vedere.	Pentru corelare cu dispozițiile art.146 lit.a) din Constituția republicată.
34.	(2) Punctul de vedere al Guvernului se prezintă numai sub semnătura primului-ministru.	<i>Text nemodificat</i>	
35.	Art.20. – (1) Dezbaterile are loc în plenul Curții Constituționale, cu participarea judecătorilor Curții, pe baza sesizării, a documentelor și a punctelor de vedere primite, atât asupra prevederilor menționate în sesizare cât și asupra celor de care, în mod necesar și evident, nu pot fi disociate.	<i>Text nemodificat</i>	
36.	(2) Decizia se pronunță, în urma deliberării, cu votul majorității judecătorilor și se comunică Președintelui României. Decizia prin care se constată neconstituționalitatea legii se comunică și președinților celor două Camere ale Parlamentului, în scopul deschiderii procedurii prevăzute de art.145 alin.(1) din Constituție.	(2) Decizia se pronunță, în urma deliberării, cu votul majorității judecătorilor și se comunică Președintelui României. Decizia prin care se constată neconstituționalitatea legii se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și primului-ministru .	Pentru acuratețe juridică, având în vedere că procedura a fost eliminată. În condițiile actualei proceduri prevăzute de art.147 alin.(1) din Constituția republicată, este necesar ca decizia să fie comunicată șefului autorității executive, pentru ca Guvernul să-și poată exercita inițiativa legislativă.

37.	(3) Decizia se publică în Monitorul Oficial al României.	(3) În cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale.	Preia dispozițiile art.147 alin.(2) din Constituția republicată. <i>A se vedea și pct.25.</i>
38.		<u>1¹. Verificarea constituționalității inițiativelor de revizuire a Constituției</u> <u>Art.20¹.</u> – Înainte de sesizarea Parlamentului pentru inițierea procedurii legislative de revizuire a Constituției, proiectul de lege sau propunerea legislativă, însoțită de avizul Consiliului Legislativ, se depune la Curtea Constituțională, care este obligată să se pronunțe asupra respectării dispozițiilor constituționale privind revizuirea în termen de 10 zile. <u>Art.20².</u> – La primirea proiectului de lege sau a propunerii legislative, președintele Curții numește un judecător raportor și stabilește termenul de judecată. <u>Art.20³.</u> – (1) Curtea Constituțională se pronunță asupra proiectului de lege sau a propunerii legislative cu votul a două treimi din numărul judecătorilor.	Pentru reglementarea riguroasă a procedurii de verificare a inițiativei de revizuire a Constituției, prevăzută la art.151 din Constituția republicată.

(2) Decizia Curții se comunică celor care au inițiat proiectul de lege sau propunerea legislativă ori, după caz, reprezentantului acestora.

Art.20⁴. – Proiectul de lege sau propunerea legislativă se prezintă Parlamentului numai împreună cu decizia Curții Constituționale, comunicată potrivit art.20³ alin.(2).

Art.20⁵. – (1) În termen de 5 zile de la adoptarea legii de revizuire a Constituției, Curtea Constituțională se pronunță, din oficiu, asupra acesteia, prevederile art. 20² și art. 20³ aplicându-se în mod corespunzător. Curtea Constituțională se va pronunța numai asupra dispozițiilor care au fost introduse sau modificate în cadrul dezbaterilor parlamentare.

(2) Decizia prin care se constată că nu au fost respectate dispozițiile constituționale referitoare la revizuire se trimite Camerei Deputaților și Senatului, în vederea reexaminării legii de revizuire a Constituției.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), legea se consideră adoptată la încheierea procedurii de reexaminare.

**1². Controlul constituționalității tratatelor sau
altor acorduri internaționale**

Art.20⁶. - (1) Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității tratatelor sau altor acorduri internaționale, înainte de ratificarea acestora de Parlament, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.

(2) Dacă sesizarea s-a făcut de președintele uneia dintre Camerele Parlamentului, Curtea Constituțională o va comunica Președintelui României, președintelui celeilalte Camere, precum și Guvernului.

(3) Sesizarea făcută de parlamentari se înregistrează, după caz, la Senat sau la Camera Deputaților și se trimite Curții Constituționale în ziua primirii ei, de către secretarul general al Camerei respective.

(4) Curtea Constituțională comunică sesizarea Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Art.20⁷ – Până la data dezbaterilor în

Reglementarea procedurii în exercitarea noilor atribuții prevăzute de art.146 lit.b) din Constituția republicată.

Regulile propuse sunt în consonanță cu celelalte norme procedurale conținute în lege.

plenul Curții Constituționale, Președintele României, președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul pot prezenta, în scris, punctele lor de vedere.

Art.20⁸ – (1) Dezbaterea asupra constituționalității tratatului sau acordului internațional are loc în plenul Curții Constituționale, pe baza sesizării, a documentelor și punctelor de vedere primite, atât asupra prevederilor menționate în sesizare, cât și asupra celor de care, în mod necesar și evident, acestea nu pot fi disociate.

(2) Decizia se pronunță, în urma deliberării, cu votul majorității judecătorilor și se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

(3) În cazul în care constituționalitatea tratatului sau acordului internațional a fost constatată potrivit art.146 lit.b) din Constituție, acesta nu poate face obiectul unei excepții de neconstituționalitate. Tratatul sau acordul internațional constatat ca fiind neconstituțional nu poate fi ratificat.

Preia dispozițiile art.147 alin.(3) din Constituția republicată.

40.	2. <u>Controlul constituționalității</u>	Text nemodificat	
-----	--	------------------	--

	<u>regulamentelor Parlamentului</u> Art.21. – (1) Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori. (2) În cazul în care sesizarea se face de parlamentari, ea se trimite Curții Constituționale de secretarul general al Camerei din care aceștia fac parte, în ziua depunerii, iar Curtea Constituțională o va comunica, în termen de 24 de ore de la înregistrare, președinților celor două Camere, cu precizarea datei când va avea loc dezbaterea. (3) Până la data dezbaterii, președinții Camerelor pot comunica punctul de vedere al birourilor permanente.		
41.	Art.22. – (1) Dezbaterea are loc în plenul Curții Constituționale, pe baza sesizării și a punctelor de vedere primite. (2) Decizia se pronunță cu votul majorității judecătorilor Curții și se aduce la cunoștința Camerei al cărei regulament a fost dezbătut.	<i>Text nemodificat</i>	

42.	(3) Decizia se publică în Monitorul Oficial al României.	<i>Se abrogă</i>	Text redundant. Dispozițiile se regăsesc sistematizate la art.13 alin.(3) (<i>a se vedea pct.25</i>).
43.	(4) Dacă prin decizie se constată neconstituționalitatea unor dispoziții ale regulamentului, Camera sesizată va reexamina aceste dispoziții, pentru punerea lor de acord cu prevederile Constituției.	(4) Dacă prin decizie se constată neconstituționalitatea unor dispoziții ale regulamentului, Camera sesizată va reexamina, în termen de 45 de zile, aceste dispoziții, pentru punerea lor de acord cu prevederile Constituției. Pe durata acestui termen dispozițiile regulamentare declarate neconstituționale sunt suspendate. La expirarea termenului de 45 de zile, dispozițiile regulamentare declarate neconstituționale își încetează efectele juridice.	Pentru corelarea cu dispozițiile art.147 alin.(1) din Constituția republicată.
44.	<u>3. Soluționarea excepției de neconstituționalitate</u>	<u>3. Soluționarea excepției de neconstituționalitate ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial</u>	Redenumirea punctului 3 din cadrul Secțiunii a 2 ^a a Capitolul III corespunde conținutului atribuției prevăzute la art.146 lit.d) din Constituția republicată.
45.	Art.23. – (1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei.	Art.23. – (1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei.	Pentru corelarea cu dispozițiile art.146 lit.d) din Constituția republicată.

	(2) Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată. (3) Nu pot face obiectul excepției prevederile legale a căror constituționalitate a fost stabilită potrivit art.145 alin.(1) din Constituție sau prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.	(2) Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial. De asemenea, excepția poate fi ridicată de procuror în fața instanței de judecată, în cauzele la care participă. (3) Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.	Reglementarea expresă a posibilității procurorului de a ridica excepția de neconstituționalitate în cauzele la care participă (consacrată în practica jurisdicțională a Curții). Pentru corelare cu modificările aduse prin revizuirea Constituției.
46.	4) Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare. (5) Pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă.	<i>Text nemodificat</i>	
47.	(6) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin.(1), (2) sau (3), instanța o respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.	(6) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin.(1), (2) sau (3), instanța respinge, printr-o încheiere motivată, cererea de sesizare a Curții Constituționale.	Pentru un plus de rigoare juridică în redactarea textului.

48.	Art.24. – (1) Primind încheierea prevăzută la art.23 alin.(4), președintele Curții Constituționale va desemna pe unul dintre judecători ca raportor și va comunica încheierea prin care a fost sesizată Curtea Constituțională președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, indicându-le data până la care pot să trimită punctul lor de vedere. Prevederile art.19 alineatul ultim se aplică în mod corespunzător.	Art.24. – (1) Primind încheierea prevăzută la art.23 alin.(4), președintele Curții Constituționale va desemna judecătorul raportor și va comunica încheierea prin care a fost sesizată Curtea Constituțională președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului , indicându-le data până la care pot să trimită punctul lor de vedere. Prevederile art.19 alineatul ultim se aplică în mod corespunzător.	Utilizarea formei substantive articulate cu articol hotărât în sintagma „ <i>judecătorul raportor</i> ” se impune ca urmare a modificării aduse la pct.17, din rațiuni de consecvență terminologică. Completarea textului este corelată cu actualul art. 146 lit.d) din Constituția republicată.
49.	(2) Judecătorul desemnat ca raportor, potrivit alin.(1), este obligat să ia măsurile necesare pentru administrarea probelor la data judecării.	<i>Text nemodificat</i>	
50.	(3) Termenul de judecată se stabilește de președintele Curții, la data depunerii raportului.	<i>Se abrogă</i>	Devenit redundant, fiind preluat la art.11 alin.(1) lit.b ¹ (<i>a se vedea pct. 17</i>).
51.	(4) Judecata are loc pe baza raportului prezentat de judecătorul raportor, a încheierii prin care a fost sesizată Curtea Constituțională, a punctelor de vedere prezentate potrivit alin.(1), a probelor administrate, a susținerilor părților, cu citarea acestora și a Ministerului Public.	(4) Judecata are loc la termenul stabilit, pe baza actelor cuprinse în dosar, cu înștiințarea părților și a Ministerului Public.	Pentru o mai bună sistematizare a textului, având în vedere că enumerarea conținută în forma actuală nu este de nivelul legii, ci al Regulamentului.
52.		(4¹) Participarea procurorului la judecată este obligatorie.	Pentru corelare cu art.131 alin.(1) din Constituția republicată, excepția de neconstituționalitate fiind de ordine publică.

53.	(5) Părțile pot fi reprezentate prin avocați cu drept de a pleda la Curtea Supremă de Justiție.	<i>Text nemodificat</i>	
54.	Art. 25. – (1) Decizia prin care se constată neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare este definitivă și obligatorie. (2) În caz de admitere a excepției, Curtea se va pronunța și asupra constituționalității altor prevederi din actul atacat, de care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate prevederile menționate în sesizare.	<i>Text nemodificat</i>	
55.	(3) Deciziile sunt obligatorii de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României și produc efecte numai pentru viitor.	(3) Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.	Pentru corelare cu dispozițiile art.147 alin.(1) din Constituția republicată (<i>a se vedea și pct.25</i>).

56.	(4) Deciziile pronunțate în condițiile alin.(1) se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.	<i>Text nemodificat</i>	
57.		<u>3¹. Soluționarea excepției de neconstituționalitate ridicate de Avocatul Poporului</u> <u>Art.25¹.</u> – Curtea Constituțională hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct de Avocatul Poporului privind constituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau ordonanță în vigoare. <u>Art.25².</u> – La soluționarea excepției de neconstituționalitate, dispozițiile art.23 - 25 se aplică în mod corespunzător.	Pentru corelare cu dispozițiile art.146 lit.d) din Constituția republicată.
58.		<u>3². Soluționarea conflictelor juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice</u> <u>Art.25³.</u> – (1) Curtea Constituțională soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii.	Reglementarea procedurii în exercitarea noilor atribuții prevăzute de art.146 lit.e) din Constituția republicată. Regulile propuse sunt în consonanță cu celelalte norme procedurale conținute în lege.

(2) Cererea de soluționare a conflictului va menționa autoritățile publice aflate în conflict, textele legale asupra cărora poartă conflictul, prezentarea poziției părților și opinia autorului cererii.

Art.25⁴. – (1) Primind cererea, președintele Curții Constituționale o va comunica părților aflate în conflict, solicitându-le să-și exprime, în scris, punctul de vedere asupra conținutului conflictului și a eventualelor căi de soluționare a acestuia și va desemna judecătorul raportor.

(2) La data primirii ultimului punct de vedere, dar nu mai târziu de 20 de zile de la primirea cererii, Președintele Curții Constituționale stabilește termenul pentru ședința de judecată și citează părțile implicate în conflict. Dezbateră va avea loc la data stabilită de președintele Curții Constituționale, chiar dacă vreuna dintre autoritățile publice implicate nu respectă termenul stabilit pentru prezentarea punctului de vedere.

(3) Dezbateră are loc pe baza raportului prezentat de judecătorul raportor, a cererii de sesizare, a punctelor de vedere prezentate potrivit alin.(1), a probelor administrate și a susținerilor părților.

		Art.25⁵. – Decizia prin care se soluționează conflictul juridic de natură constituțională este definitivă și se comunică autorului cererii de sesizare și părților aflate în conflict, înainte de publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României.	
59.	4. <u>Respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României</u> Art.26. – Curtea Constituțională veghează la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României și confirmă rezultatele sufragiului în condițiile prevăzute de legea pentru alegerea Președintelui României.	Art.26. – (1) Curtea Constituțională veghează la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României și confirmă rezultatele sufragiului, în condițiile legii. (2) Rezultatul alegerilor pentru funcția de Președinte al României este validat de Curtea Constituțională și se prezintă Parlamentului în vederea depunerii jurământului de către Președintele ales.	Pentru un plus de rigoare a textului și corelare cu dispozițiile art.82 alin.(1) din Constituția republicată.
60.	Art.27. – Hotărârile Curții Constituționale se adoptă în plen, cu votul majorității judecătorilor Curții.	Art.27. – Contestațiile cu privire la înregistrarea sau neînregistrarea candidaturii la funcția de Președinte al României, precum și cele cu privire la împiedicarea unui partid sau a unei formațiuni politice ori a unui candidat de a-și desfășura campania electorală în condițiile legii se soluționează de Curtea Constituțională, cu votul majorității judecătorilor, în termenele prevăzute de legea pentru alegerea Președintelui	Pentru corelarea cu dispozițiile în materia contenciosului electoral. <i>Actualul text nu se mai justifică (a se vedea pct.16.)</i>

		României.	
61.	<u>5. Judecarea contestațiilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid politic</u> Art.28. – (1) Curtea Constituțională decide asupra contestațiilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid politic. (2) Contestația privind constituționalitatea unui partid politic poate fi formulată de președintele uneia dintre Camerele Parlamentului sau de Guvern. Președintele Camerei poate formula contestația numai pe baza unei hotărâri adoptate de Cameră cu votul majorității membrilor săi. (3) Contestația trebuie motivată și va fi însoțită de dovezile pe care se întemeiază.	Text nemodificat	
62.	Art.29. – (1) Pentru soluționarea contestației, președintele Curții Constituționale va desemna un judecător ca raportor, care este obligat să o comunice, împreună cu actele doveditoare, partidului politic la care se referă contestația, precizându-i data până la care poate depune un memoriu în apărare, însoțit de dovezile corespunzătoare.	Art.29. - (1) Pentru soluționarea contestației, președintele Curții Constituționale va desemna judecătorul raportor, care este obligat să o comunice, împreună cu actele doveditoare, partidului politic la care se referă contestația, precizându-i data până la care poate depune un memoriu în apărare, însoțit de dovezile corespunzătoare.	Pentru consecvență terminologică (a se vedea pct.17).

63.	(2) Contestația se judecă de plenul Curții Constituționale, cu citarea contestatorului, a partidului politic a cărui constituționalitate este contestată și a Ministerului Public, pe baza raportului prezentat de judecătorul desemnat în acest scop și a probelor administrate, iar decizia se pronunță cu votul majorității judecătorilor Curții.	(2) Contestația se judecă, pe baza raportului prezentat de judecătorul desemnat în acest scop și a probelor administrate, cu citarea contestatorului, a partidului politic a cărui constituționalitate este contestată și a Ministerului Public.	Pentru o mai bună sistematizare a textului (<i>a se vedea și pct.16</i>).
64.	(3) Camera Parlamentului care a depus contestația poate fi reprezentată de persoana desemnată de aceasta, iar Guvernul, de Ministerul Justiției. Partidul politic poate fi reprezentat și prin avocat cu drept de a pleda în fața Curții Supreme de Justiție.	<i>Text nemodificat</i>	
65.	(4) Decizia Curții nu este supusă nici unei căi de atac și se publică în Monitorul Oficial al României.	(4) Decizia Curții nu este supusă căilor de atac.	<i>A se vedea pct.25.</i>
66.	Art.30. – (1) Partidele politice pot fi declarate neconstituționale în cazurile prevăzute de art.37 alin.(2) din Constituție.	Art.30. – (1) Partidele politice pot fi declarate neconstituționale în cazurile prevăzute de art.40 alin.(2) din Constituție.	Pentru corelare cu noua numerotare a textelor constituționale.
67.	(2) Decizia de admitere a contestației se comunică Tribunalului municipiului București, pentru radierea partidului politic neconstituțional din evidența partidelor	(2) Decizia de admitere a contestației se comunică Tribunalului București în vederea radierii partidului politic neconstituțional din Registrul partidelor politice.	Pentru corelare cu dispozițiile Capitolului VII din Legea partidelor politice nr.14/2003.

	politice legal constituite.		
68.	<u>6. Emiterea avizului pentru suspendarea din funcție a Președintelui României</u> Art.31. – (1) Curtea Constituțională dă aviz consultativ pentru propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României. (2) Propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României împreună cu dovezile pe care se întemeiază se trimit în copie Curții Constituționale, de președintele care a condus ședința comună a celor două Camere.	Text nemodificat	
69.	(3) Președintele Curții Constituționale, primind cererea, va desemna 3 judecători ca raportori, câte unul dintre judecătorii numiți de Camera Deputaților, Senat și Președintele României, care vor efectua toate investigațiile necesare. .	(3) Președintele Curții Constituționale, primind cererea, va desemna judecătorul raportor.	A se vedea pct.17.
70.	Art.32. – (1) Avizul cu privire la suspendarea din funcție a Președintelui României se emite de plenul Curții Constituționale, cu votul majorității judecătorilor Curții, pe baza dezbaterii raportului prezentat de cei 3 judecători desemnați în acest scop, a propunerii de suspendare, a dovezilor și a investigațiilor	Art.32. – (1) Avizul cu privire la suspendarea din funcție a Președintelui României se emite de Curtea Constituțională în urma dezbaterii propunerii de suspendare și a dovezilor prezentate.	Pentru o mai bună sistematizare a textului, în corelare cu modificările aduse la pct. 16 și 69.

	făcute.		
71.	(2) Președintele României va fi încunoștințat asupra datei fixate pentru dezbateri și poate da explicații cu privire la faptele ce i se impută. (3) Avizul Curții Constituționale se comunică președinților celor două Camere și Președintelui României.	<i>Text nemodificat</i>	
72.	<u>7. Constatarea existenței împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României</u> Art.33. – (1) Curtea Constituțională constată existența împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României și comunică cele constatate Parlamentului și Guvernului. (2) Vacanța funcției de Președinte al României se constată la cererea președintelui uneia dintre Camerele Parlamentului sau a președintelui interimar care exercită atribuțiile Președintelui României în perioada cât acesta este suspendat din funcție. (3) În cazul în care Președintele României a fost suspendat din funcție, cererea pentru constatarea existenței	<i>Text nemodificat</i>	

	împrejurărilor care justifică interimatul se face de președintele care a condus lucrările sesiunii comune a celor două Camere ale Parlamentului, pe baza hotărârii adoptate în sesiunea comună. (4) Dacă interimatul funcției de Președinte al României se datorează imposibilității temporare de a-și exercita atribuțiile, cererea se face de Președintele României sau de președintele uneia dintre Camerele Parlamentului.		
73.	Art.34. – Cererea pentru constatarea existenței împrejurărilor care justifică interimatul funcției de Președinte al României va fi însoțită de dovezile necesare, iar constatarea acestor împrejurări se face de plenul Curții Constituționale, cu votul majorității judecătorilor.	Art.34. – Cererea pentru constatarea existenței împrejurărilor care justifică interimatul funcției de Președinte al României va fi însoțită de dovezile necesare, iar constatarea acestor împrejurări se face de Curtea Constituțională, cu votul majorității judecătorilor.	Pentru consecvență terminologică (<i>a se vedea pct.16</i>).
74.		<u>7¹. Exercițarea atribuțiilor privitoare la organizarea și desfășurarea referendumului și la confirmarea rezultatelor acestuia</u> Art.34¹. – (1) Curtea Constituțională veghează, în condițiile legii, la respectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului și confirmă rezultatele acestuia. (2) Pentru aducerea la îndeplinire a	Resistematizarea textelor prin care este reglementată exercitarea atribuțiilor prevăzute de art.146 lit.i) din Constituția republicată, corelate cu dispozițiile Legii nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului.

		prevederilor alin.(1), Curtea Constituțională poate cere informații de la autoritățile publice. (3) Biroul Electoral Central este obligat să prezinte, la solicitarea Curții Constituționale, informări asupra fazelor și operațiunilor de desfășurare a referendumului. <u>Art.34².</u> – (1) Plenul Curții Constituționale decide, prin hotărâre, cu o majoritate de două treimi, asupra valabilității referendumului. (2) Hotărârea Curții Constituționale stabilește dacă a fost respectată procedura pentru organizarea și desfășurarea referendumului și confirmă rezultatele referendumului. (3) Înaintea publicării în Monitorul Oficial al României, hotărârea Curții Constituționale se prezintă Camerei Deputaților și Senatului, întrunite în ședință comună.	desfășurarea referendumului.
--	--	---	------------------------------

75.		<u>7². Verificarea îndeplinirii condițiilor pentru exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni</u> <u>Art.34³</u>. – Curtea Constituțională, din oficiu sau pe baza sesizării președintelui Camerei Parlamentului la care s-a înregistrat inițiativa legislativă a cetățenilor, se pronunță asupra: a) caracterului constituțional al propunerii legislative ce face obiectul inițiativei cetățenilor; b) îndeplinirii condițiilor referitoare la publicarea acestei propuneri și dacă listele de susținători sunt atestate de către primarii unităților administrativ-teritoriale ori de către împuterniciții acestora; c) întrunirii numărului minim de susținători pentru promovarea inițiativei, prevăzut la art.74 alin.(1) sau, după caz, la art.150 alin.(1) din Constituție, precum și asupra respectării dispersiei teritoriale în județe și în municipiul București, prevăzută de aceleași articole. <u>Art.34⁴</u>. – La primirea sesizării, președintele Curții Constituționale desemnează judecătorul raportor și stabilește	Resistematizarea textelor prin care este reglementată exercitarea atribuțiilor prevăzute de art.146 lit.j) din Constituția republicată, corelate cu dispozițiile Legii nr.189/1999 privind exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni.

		termenul pentru întrunirea judecătorilor, în vederea verificării inițiativei.	
76.	<i>Secțiunea a 3-a</i> <i>Alte dispoziții</i> Art.35. – Procedura pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de exercitare a inițiativei legislative de către cetățeni, pentru verificarea respectării regulilor de organizare și desfășurare a referendumului și de confirmare a rezultatului acestuia se stabilește prin legile privind reglementarea acestor activități. Art.36. – (1) Înainte de sesizarea Parlamentului pentru inițierea procedurii legislative de revizuire a Constituției, proiectul de lege sau propunerea legislativă se depune la Curtea Constituțională, care este obligată ca, în termen de 10 zile, să se pronunțe asupra constituționalității sale. (2) Decizia Curții Constituționale se pronunță în plen, cu votul a două treimi din numărul judecătorilor Curții, și se comunică celor care au depus proiectul de lege sau propunerea legislativă în termen de 10 zile; după caz, reprezentanții Curții Constituționale. Decizia se publică în Monitorul Oficial al României. (3) Proiectul de lege sau, după caz, propunerea legislativă se depune la Curte, însoțită de avizul Consiliului Legislativ. (4) Proiectul de lege sau propunerea	Se abrogă	Nu se justifică menținerea reglementărilor din cuprinsul Secțiunii a 3-a având în vedere resistematizarea lor la pct. 74 și 75.

	legislativă poate fi prezentată Parlamentului numai împreună cu decizia Curții Constituționale comunicată potrivit alin.(2).		
77.		CAPITOLUL III¹ Plenul Curții Constituționale Art.36¹. – Plenul Curții Constituționale, alcătuit din judecătorii Curții, îndeplinește atribuțiile acesteia, prevăzute de Constituție și de lege. Plenul poate lua orice măsură necesară pentru buna desfășurare a activității Curții. Art.36². – (1) Cvorumul pentru plenul Curții Constituționale este de două treimi din numărul judecătorilor. Plenul hotărăște cu votul majorității judecătorilor Curții, dacă prin lege nu se prevede altfel. (2) Soluțiile adoptate de Curte în exercitarea atribuțiilor jurisdicționale se înscriu în condica ședințelor de judecată, iar în materie administrativă, se consemnează, pentru fiecare ședință în parte, într-un proces-verbal, pe baza căruia se emite o hotărâre, semnată de președintele Curții și contrasemnată de secretarul general. (3) Pentru exercitarea altor atribuții decât cele jurisdicționale, Plenul se convoacă de președintele Curții Constituționale, din proprie inițiativă sau la cererea scrisă a unui judecător. Convocarea	Reglementările referitoare la competența Plenului în exercitarea atribuțiilor jurisdicționale și administrative sunt preluate din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale. Se impune reșezarea rangului acestora la nivelul legii organice.

		se face cu anunțarea ordinii de zi, care se adoptă în plen, la începutul ședinței.	
78.		CAPITOLUL III² <i>Reguli procedurale specifice activității</i> <i>Curții Constituționale</i> Art.36³. – (1) La ședințele Plenului participă toți judecătorii Curții, în afară de situațiile în care unii sunt împiedicați în mod justificat. (2) Ședințele sunt prezidate de președintele Curții. În lipsa președintelui Curții, ședințele sunt prezidate de un judecător desemnat de acesta. La ședințe participă, în mod obligatoriu, magistratul – asistent repartizat pe lângă judecătorul raportor, iar în cazurile prevăzute de lege, reprezentantul Ministerului Public și alte persoane sau autorități, înștiințate în acest scop. (3) Dezbaterile au loc cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar și, cu excepția cazurilor prevăzute la art.146 lit. d), e) și k) din Constituție, fără înștiințarea părților. Președintele Curții poate invita, pentru relații, persoanele	În aplicarea art.16 din lege. Regulile procedurale specifice sunt preluate din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale.

socotite necesare.

Art.36⁴. – (1) Accesul publicului este limitat la numărul de locuri din sala de ședință. Secretarul general va lua măsuri pentru asigurarea accesului publicului în sala de ședințe.

(2) În scopul asigurării solemnității ședinței, utilizarea în sala de ședință a aparatelor ce permit înregistrarea, fixarea sau transmiterea cuvântului ori a imaginii este admisă numai înaintea începerii dezbaterilor și cu autorizarea prealabilă a președintelui Curții.

(3) Este interzis ca în sala de ședință să se facă propagandă de orice fel, prin viu grai ori prin afișe, pancarte sau alte materiale de acest gen, sub sancțiunea evacuării din sală și a sesizării organelor de poliție, dacă președintele Curții apreciază că fapta are caracter grav.

(4) Dispozițiile art.122 și 123 din Codul de procedură civilă sunt aplicabile.

(5) Conexarea dosarelor aflate pe rolul Curții se dispune atunci când obiectul excepției este identic.

Art.36⁵. – În timpul ședințelor publice judecătorești, magistrații – asistenți,

procurorii și avocații poartă robă.

Art.36⁶. – Curtea, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului și nici cele privind recuzarea judecătorilor.

Art.36⁷. – În cursul ședinței publice, magistratul – asistent va consemna în registrul de note, numerotat și sigilat, numărul dosarului, susținerile orale ale părților și ale procurorului, măsurile dispuse de Curte, precum și toate celelalte aspecte rezultând din desfășurarea dezbaterilor. Pe baza acestuia, magistratul – asistent va întocmi încheierea de dezbateri. Registrul de note se păstrează în arhiva Curții timp de 5 ani de la data ultimelor note scrise.

Art.36⁸. – În cazul în care Curtea rămâne în pronunțare, președintele anunță ziua stabilită pentru aceasta. Amânarea pronunțării nu va depăși, de regulă, 30 de zile. În condica de ședință se va trece, în momentul pronunțării, și termenul la care au avut loc dezbaterile.

Art.36⁹. – (1) Deliberarea se face în secret și la ea vor fi prezenți numai judecătorii care au participat la dezbateri. Magistratul – asistent care a pregătit dezbaterile și a participat la ele poate fi consultat.

(2) Judecătorul raportor votează primul, cel mai tânăr judecător al doilea, apoi ceilalți judecători și, la sfârșit, președintele Curții.

(3) În situația în care un judecător cere să se întrerupă deliberarea pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul dezbaterii și președintele Curții sau cel puțin o treime din numărul judecătorilor Plenumului consideră cererea justificată, se va amâna pronunțarea pentru o altă dată, ținând seama de urgența cauzei.

(4) Dacă în cursul deliberării se constată necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte, președintele Curții poate dispune redeschiderea dezbaterilor, luând măsurile procesuale necesare.

Art.36¹⁰. – (1) Rezultatul deliberării se înscrie într-o minută, care se semnează de judecătorii care au participat la ședință și

de magistratul – asistent.

(2) Magistratul – asistent va consemna de îndată în condica de şedinţă soluţiile date, care se semnează de către judecători.

(3) Judecătorul care a votat împotriva poate formula opinie separată. Cu privire la motivarea deciziei se poate formula opinie concurentă. Opinia separată şi, după caz, cea concurentă se publică în Monitorul Oficial al României, împreună cu decizia.

Art.36¹¹. – (1) Deciziile, hotărârile şi avizele se redactează în scris de către magistratul – asistent care a participat la dezbateri, sub îndrumarea judecătorului raportor. Termenul de redactare este de cel mult 30 de zile de la pronunţare.

(2) Deciziile, hotărârile şi avizele se certifică de către preşedintele Curţii şi de magistratul – asistent care a participat la dezbateri. Ele primesc număr în ordinea înscrierii lor în condica de şedinţă, separat pentru decizii, hotărâri şi avize.

(3) Curtea editează culegeri de decizii şi hotărâri şi organizează sistematizarea jurisprudenţei sale.

79.	<i>CAPITOLUL IV</i> <i>Judecătorii Curții Constituționale</i>	<i>Statutul judecătorilor Curții Constituționale</i>	
80.	Art.37. – (1) Judecătorii Curții Constituționale trebuie să aibă pregătire juridică superioară, înaltă competență profesională și o vechime de cel puțin 18 ani în activitatea juridică sau în învățământul juridic superior. (2) Funcția de judecător este incompatibilă cu oricare altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul juridic superior.	Art.37. – Judecătorii Curții Constituționale sunt înalți magistrați, sunt independenți în exercitarea atribuțiilor lor și sunt inamovibili pe durata mandatului. Judecătorii Curții Constituționale nu pot fi trași la răspundere juridică pentru opiniile și voturile exprimate la adoptarea soluțiilor.	Cele două alineate, nou introduse – primul în corelare cu dispozițiile art.145 din Constituție, cel de-al doilea preluat de la art.4 alin.(2), <i>potrivit pct.8</i> – definesc statutul judecătorilor Curții Constituționale. Actualele alin.(1) și (2) se reordonează după textele introduse [devenind, la republicare, alin.(3) și (4)].
81.	Art.38. – Numirea judecătorilor, în condițiile prezentei legi, se poate face numai cu acordul prealabil, exprimat în scris, al candidatului. În cazul în care candidatul ocupă o funcție incompatibilă cu aceea de judecător al Curții Constituționale sau face parte dintr-un partid politic, acordul trebuie să cuprindă angajamentul candidatului de a demisiona, la data numirii, din acea funcție sau din partidul politic al cărui membru este.	<i>Texte nemodificate</i>	

Art.39. – (1) Judecătorii Curții Constituționale vor depune, în fața Președintelui României și a președinților celor două Camere ale Parlamentului, următorul jurământ: "Jur să respect și să apăr Constituția, îndeplinindu-mi cu bună-credință și fără părtinire obligațiile de judecător al Curții Constituționale. Așa să-mi ajute Dumnezeu!".

(2) Jurământul se depune individual. Judecătorii Curții își vor exercita funcția de la data depunerii jurământului.

Art.40. – Judecătorii Curții Constituționale sunt obligați:

a) să-și îndeplinească funcția încredințată cu imparțialitate și în respectul Constituției;

b) să păstreze secretul deliberărilor și al voturilor și să nu ia poziție publică sau să dea consultații în probleme de competența Curții Constituționale;

c) în adoptarea actelor Curții Constituționale să-și exprime votul afirmativ sau negativ, abținerea de la vot nefiind permisă;

	d) să comunice președintelui Curții Constituționale orice activitate care ar putea atrage incompatibilitatea cu mandatul pe care îl exercită; e) să nu permită folosirea funcției pe care o îndeplinesc în scop de reclamă comercială sau propagandă de orice fel; f) să se abțină de la orice activitate sau manifestări contrare independenței și demnității funcției lor. Art.41. –Stabilirea abaterilor disciplinare ale judecătorilor, a sancțiunilor și a modului de aplicare a acestora este de competență exclusivă a plenului Curții Constituționale.		
82.	Art.42. – (1) Judecătorii Curții Constituționale nu pot fi arestați sau trimiși în judecată penală ori contravențională decât cu aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților, al Senatului sau a Președintelui României, după caz, și la cererea procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție. (2) Competența de judecată, pentru infracțiunile săvârșite de judecătorii Curții	Art.42. – (1) Judecătorii Curții Constituționale nu pot fi arestați sau trimiși în judecată penală ori contravențională decât cu aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților, al Senatului sau a Președintelui României, după caz, la cererea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. (2) Competența de judecată pentru infracțiunile săvârșite de judecătorii Curții	Pentru consecvență terminologică.

	Constituționale, aparține Curții Supreme de Justiție, Secția penală.	Constituționale aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.	
83.	(3) De la data trimiterii în judecată penală, judecătorul Curții Constituționale este suspendat de drept din funcția sa. În caz de condamnare definitivă, el este exclus de drept, iar în caz de achitare, suspendarea încetează.	<i>Text nemodificat</i>	
84.	Art.43. – (1) Mandatul de judecător al Curții Constituționale încetează: a) la expirarea termenului pentru care a fost numit sau în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de excludere de drept ori de deces; b) în situațiile de incompatibilitate sau de imposibilitate a exercitării funcției de judecător mai mult de 6 luni; c) în caz de încălcare a prevederilor art.16 alin.(3) sau ale art.40 alin.(3) din Constituție sau pentru încălcarea gravă a obligațiilor prevăzute la art.40 din prezenta lege. (2) Constatarea încetării mandatului, potrivit lit.a), se face de președintele Curții Constituționale, iar în celelalte cazuri, încetarea mandatului se hotărăște în plen, cu votul majorității judecătorilor Curții.	<i>Texte nemodificate</i>	

Art.44. – (1) Cu 3 luni înainte de expirarea mandatului fiecărui judecător, președintele Curții sesizează pe președintele Camerei Parlamentului care a numit judecătorul sau, după caz, pe Președintele României, solicitându-l să numească un altul în locul lui; numirea trebuie efectuată cu cel puțin o lună înainte de încetarea mandatului judecătorului predecesor.

(2) În cazul în care mandatul a încetat înainte de expirarea duratei pentru care judecătorul a fost numit, iar perioada rămasă depășește 6 luni, președintele va sesiza autoritatea publică prevăzută la alin.(1), în termen de cel mult 3 zile de la data încetării mandatului, în vederea numirii unui nou judecător. Mandatul judecătorului astfel numit încetează la expirarea duratei mandatului pe care l-a avut judecătorul înlocuit.

(3) În cazul în care perioada pentru care a fost numit noul judecător, potrivit alin.(2), este mai mică de 3 ani, acesta va putea fi numit, la reînnoirea Curții Constituționale, pentru un mandat complet

	de 9 ani. Art.45. – (1) După încetarea mandatului ca urmare a expirării perioadei pentru care el a fost acordat, judecătorul are dreptul să revină în postul ocupat anterior, dacă numirea sa la Curtea Constituțională s-a făcut cu condiția rezervării acestuia. (2) În cazul în care judecătorul ocupa un post de magistrat, rezervarea postului este obligatorie. (3) În perioada cât este rezervat, postul prevăzut la alin.(1) și (2) poate fi ocupat numai prin contract de muncă pe durată determinată.		
85.	Art.46. – Președintele Curții Constituționale este asimilat cu președintele Curții Supreme de Justiție, iar judecătorii Curții Constituționale, cu vicepreședintele Curții Supreme de Justiție.	<i>Text nemodificat</i>	
86.		Art.46¹. – Judecătorii care nu au domiciliul în municipiul București beneficiază de cazare gratuită, de transport săptămânal la și de la localitatea de domiciliu, precum și de diurnă pentru zilele în care participă la lucrările Curții	Reglementarea expresă a drepturilor judecătorilor Curții Constituționale este preferabilă actualului sistem de asimilare prin norme de trimitere.

		Constituționale, în condițiile prevăzute de lege pentru deputați și senatori. <u>Art.46².</u> – La încetarea mandatului ca urmare a expirării termenului acestuia sau a imposibilității exercitării sale din motive de sănătate, judecătorii Curții Constituționale beneficiază de o sumă egală cu indemnizația netă pe 6 luni de activitate.	
87.	<i>CAPITOLUL V</i> <i>Personalul de specialitate și administrativ</i> <u>Art.47.</u> – Abrogat* <u>Art.48.</u> – Abrogat*	<i>Personalul Curții Constituționale</i> <u>Art. 46³.</u> – (1) Personalul Curții Constituționale este constituit din corpul magistraților-asistenți și din personalul Secretariatului General, care este condus de un secretar general. (2) Secretarul general este asimilat magistraților, beneficiind în mod corespunzător de drepturile acestora. Perioada de îndeplinire a funcției de secretar general al Curții Constituționale constituie vechime în magistratură. (3) Secretarul general este ordonator de credite, în condițiile art. 11 alin. (2). <u>Art. 46⁴.</u> – Statutul personalului Curții se reglementează prin lege specială.	Este necesară reintroducerea, la nivelul Legii de organizare și funcționare a Curții Constituționale, a unor dispoziții de principiu referitoare la personalul Curții, în consonanță cu legislația europeană în materie. Textele propuse sunt în corelare cu dispozițiile Legii nr.124/2000 privind structura personalului Curții Constituționale.

* Abrogate prin dispozițiile art. 6 alin.(2) din Legea nr. 124/2000

88.	<i>CAPITOLUL VI</i> <i>Sanctiuni, dispoziții finale și tranzitorii</i>	<i>Dispoziții finale și tranzitorii</i>	Având în vedere eliminarea sancțiunilor, propusă la pct.92.
89.	Art.49. – (1) Curtea Constituțională are un buget propriu, care face parte integrantă din bugetul de stat.	<i>Text nemodificat</i>	
90.	(2) Proiectul de buget se aprobă, cu avizul consultativ al Ministerului Finanțelor, de plenul Curții, și se înaintează Guvernului pentru a fi inclus distinct în proiectul bugetului de stat supus legiferării. Eventualele obiecții ale Curții Constituționale la proiectul de buget al Guvernului se prezintă Parlamentului spre soluționare.	(2) Proiectul de buget se aprobă de către plenul Curții și se înaintează Guvernului pentru a fi inclus distinct în proiectul bugetului de stat supus legiferării.	Pentru a constitui o garanție a independenței Curții, consacrată de art. 1 alin.(2) din lege, prin aliniere la legislația europeană.
91.	Art.50. – (1) Prima Curte Constituțională se constituie în cel mult 10 zile de la data publicării prezentei legi în	<i>Articolul 50 se abrogă.</i>	

	Monitorul Oficial al României. (2) În acest scop, fiecare Cameră a Parlamentului numește câte 3 judecători, pentru o perioadă de 3, 6 și 9 ani, cu respectarea prevederilor art.7 alin.(4). Judecătorii vor fi numiți în ordinea numărului de voturi exprimate pentru fiecare candidat. De asemenea, Președintele României numește 3 judecători pentru aceleași perioade. (3) În termen de 3 zile de la constituire, Curtea își alege președintele, iar în termen de 10 zile adoptă regulamentul de organizare și funcționare.		
92.	Art.51. – Când Curtea Constituțională constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și că a fost ridicată cu rea-credință pentru a întârzia rezolvarea procesului, ea poate sancționa partea care a invocat excepția cu o amendă de 10.000 – 100.000 lei.	<i>Se abrogă</i>	Mentținerea actualului sistem de sancțiuni nu se justifică, în raport cu practica jurisdicțională a Curții în cei 12 ani de existență.
93.	Art.52. – Refuzul unei autorități publice sau al oricărei organizații, de a comunica informațiile, documentele și actele pe care le deține, cerute de Curtea Constituțională, se sancționează cu o amendă de 10.000 lei pentru fiecare zi de întârziere.	Art.52. – Autoritățile publice, instituțiile, regiile autonome, societățile comerciale și orice alte organizații sunt obligate să comunice informațiile, documentele și actele pe care le dețin, cerute de Curtea Constituțională pentru realizarea atribuțiilor sale.	Text preluat de la art.5 din forma actuală a legii (<i>a se vedea pct.9</i>). <i>A se vedea și pct.92.</i>